

Birur in Discerning Hashem's Will

(1) ספר מי השילוח - פרשת שמיני

היינו שהש"י הוא תוך כל המעשים שנעשו מבריאת העולם ועד סופו ובלתי רצונו לא יעשה שום דבר, וע"ז מורה ענין קטורת כמו שנתבאר בפ' תצוה, ובאמת כפי מה שהאדם מקרב עצמו לה' כן זוכה להתגלות אור ה' מבלי לבושים שהם גדרים וסייגים כי באור הברור, שם לא נמצא שום סייג ואיסור ושם כל מעשה האדם מבוררים שהם לה'.

(2) ביאור הגר"א - משלי פרק טז פסוק ד

לְאָדָם מַעֲרָכֵי לֵב וּמִיָּדוֹד מַעֲנֶה לְשׁוֹן. כָּל דַּרְכֵי אִישׁ זָךְ בְּעֵינָיו וְתִכְן רֹחוֹת יָדוֹד:

כי כל אדם ואדם יש לו דרך בפני עצמו לילך בו כי אין דעתם דומה זה לזה ואין פרצופיהן דומין זה לזה ואין טבע ב' בני אדם שוה וכשהיו נביאים היו הולכין אצל הנביאים לדרוש את ה' והיה הנביא אומר ע"פ משפט הנבואה דרכו אשר ילך בה לפי שורש נשמתו ולפי טבעת גופו וזהו לאדם מערכי לב שלו לא היה רק לערוך לבבו לדרוש את ה' בכל לבבו ומה' ה' מענה לשון ע"י הנביא איך יתנהג וכשבטלה הנבואה היה רוח הקודש ישראל ואיש רוחו הוא יודיענו איך להתנהג ורוה"ק יש לכל אדם ואדם אך אשרי אדם אדם לא יחשוב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה כלומר כי מחשבות אדם הוא מ"ד טבעות אמר"ע (אש, מים, רוח, עפר) והן נגד ד' רוחות השמים והן נגד ד' אותיות ה' וכאשר יש באדם רוח שלים שכל הד' רוחות וכן הד' יסודות הן מרכבה לד' אותיות ה' ואין ברוחו שום דופי אז תוכן רוחות ה' וכל דרכי אדם זך בעיניו וזהו רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום אבל מי יאמר זכיתי לבי שאין ברוחו רמיה כלל ואין טבעו מתאוה ונוטה חוץ מדבר רצונו ית' כמ"ש בזוהר פרשה וארא כי זה שאין ברוחו רמיה זה דבוק ממש במדותיו של הקב"ה אבל אם ח"ו יש בלבבו שורש קטן שפורה ראש ולענה אז יש ברוחו רמיה אם יהיה מתנהג ע"פ רוחו ודרכי אדם זך וישר בעיניו ויפול משמים לארץ עד אשר לא יוכל לקום ויסור מדרכי ה' ומצותיו ולא ידע בעצמו וזהו גול אל ה' מעשיך. כלומר עכשיו אין לנו להלוך בגדולות ונפלאות אך לראות שיהיה מעשינו אל ה' היינו לפי רצונו ית' ויכוננו מחשבותיך כלומר המעשים עצמן שהן מ"ע בקיומן וזהירות מל"ת הם יכוננו מהשבותיך כי כל פעל ה' למענהו כלומר שעיקר רצון ה' הם התורה והמצות וכל מה שפעל הכל למען ה' ו' שהן מ"ע ול"ת תורה שבכתב ותורה שבע"פ ואמר פעל שהוא נסתר והוא השכר טוב הצפון כלומר מה שנסתר הכל הוא למען ה' ו' שהוא התורה והמצוה שבנגלה והן עיקר הכל וגם הרשע שהוא הס"א המענשין הוא ליום רעה למי שעובר על מצותיו ולכן לא תזוז מהם והם יכוננו אף מחשבותיך ואמר כל פעל גו' וגם רשע גו' כי נ' שערי בינה נבראו בעולם ושער הנ' לא נתגלה עד ביאת הגואל שהוא סוד עלמא דחירו והיינו כי להס"א אינו רק מ"ט שערי טומאה שער נ' אין לו וכאשר נתמלא כל המ"ט שלו אז יתבער הוא מן העולם כי יבער כאשר יבער הגלל עד תומו ולכן יתגלה שער הנ' ויתבער הוא מן העולם וזהו כל פעל גו' הוא נש"ב וגם רשע גי' הוא מ"ט שערי טומאה ליום רעה כי בפרוח רשעים גו' להשמדם גו':

3) אבן שלימה, פרק ד, יז, ר' אליהו מוילנה

כל דרכי האדם נמשכים אחר הרצון הראשון וכמו שעולה על רוחו ברצון הראשון הוא זך וישר בעיניו אך תוכן רוחות ה'. והוא יודע אם לא הי' פניה כלל ברצון הראשון. ומי זה יאמר זכיתי לבי ואין ברוחי רמיה כלל כי איש כזה הוא דבוק ממש במדותיו של הקב"ה. אבל אם ח"ו יש בלבו שורש קטן שפורה ראש ולענה אז אם יתנהג על פי רוחו ודרכי איש ישר בעיניו יפול משמים ארץ, עד אשר לא יוכל לקום ויסור מדרכי ה' והוא לא ידע בעצמו. ע"כ אין לסמוך כלל על שכל האנושי [ר"ל שלא להחליט נקלה כפי שנראה לו בשכלו רק שיראה ויחפש היטב בחדרי רוחו היטב מאין בא לו התחלת הרצון הראשון אם לא הי' לו איזה פני' ונטי' לזה] רק לראות שיהי' המעשים והמחשבות לפי רצון ה'.

4) אורחות חיים ס"ט, ר' אליהו מוילנה

גילה רבינו דרך סוד ליקח עצה מן התורה, והיינו שילמד בחשק רב עד שידמה לו כלומד לשמה, ואז לחשוב על המבוקש אם לעשות או לאו וכפי שיעלה על הדעת אז כן יעשה וזו היא עצת התורה.

5) ספר מי השילוח - פרשת יתרו

אנכי ה' אלקיך, הנה במציאות האדם נמצא ה' כחות והם, הרהור, מחשבה, רצון, מעשה, דבור אם המעשה בא לאדם כסדר הזה שמתחילה בא בהרהור, ואח"כ ירדה למחשבה, ולרצון, אז יהא בטוח שהמעשה הזו הוא מרצון הש"י ונצמח ממקור החיים, אך אם בא לאדם הסדר הזה, שמתחילה בא רצון ללב ואח"כ ירדה למחשבה אז צריך המעשה הזו ברורין כי אולי גוף צמיחת הרצון נולד בו מאיזה נגיעה מחמדת עוה"ז, והנה נגד אלו ה' כחות נתנו עשרת הדברות לברר

